

Jørgen Winther (V):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at Venstres folketingsgruppe siger nej til nærværende beslutningsforslag.

Vi har debatteret dette spørgsmål nogle gange før her i Folketinget, og jeg har i anledning af debatten i dag fundet en udmærket artikel af tidligere sundhedsminister Carsten Koch frem. Jeg vil gerne læse lidt op af den, så især Socialdemokratiets medlemmer kan høre, hvad der bliver sagt om spørgsmålet. Carsten Koch skriver:

»Nu er der lige det, at al erfaring viser, at ethvert forsøg med øgede ressourcer til narkomanbehandling giver gode resultater, og derfor kan det ikke undre, at det også har været tilfældet i Schweiz.

Med hensyn til videnskabeligheden er der også lige det, at schweizerne sådan set selv søgte videnskabelig dokumentation, men de formåede ikke at give noget svar. WHO's eksperter har klart tilkendegivet, at det ikke er godtgjort, at det er selve heroinen, der er udslagsgivende for de positive resultater.«

Den konklusion er der jo ikke nogen, der har pillet ved. Den konklusion har WHO set på, og sagen er, at det er helt krystalklart, at det ikke er heroinen, der har været medvirkende til disse samlede gode resultater af behandlingen i Schweiz, så jeg spørger: Hvad er det egentlig, man har tænkt sig at få ud af denne nye ekspertgruppe? Jeg vil gerne sige, at jeg opfatter denne ekspertgruppe som udtryk for et overflødigt hjørnespark.

Jeg har lyttet mig til, at der er flere fremtrædende og dygtige medlemmer, som nu går ind for heroinforsøg, og jeg har lyttet mig til, at der er andre, måske mere på regeringsniveau, som er betænkelige ved heroinforsøg. Derfor er det jo smidigt og smart af ministeren at sige: O.k. nu laver vi et hjørnespark og danner en sådan ekspertgruppe.

Der er et udmærket medlem i Narkofølgegruppen fra Venstres gruppe, nemlig fru Tove Fergo, og efter hendes opfattelse er det sådan, at denne ekspertgruppe skal beskæftige sig med akkurat det samme, som man har skullet i Narkofølgegruppen, måske bortset fra nogle små detaljer. Jeg lyttede også til Radioavisen her til morgen og hørte, at der nedsættes alt for mange nævn, kommissioner, ekspertgrupper osv., og hvad gør man så? Nedsætter en til af slagsen, som endda er helt parallel med en anden. Det er helt overflødigt.

Der står, at den skal bestå af seks personer. O.k., jeg kan godt lide små grupper, men nu er det jo sådan, at man ofte er forhåndsindtaget med hensyn til, om man er for eller mod heroinforsøg. Hvis gruppen indeholder to-tre bestemte personer, kan jeg allerede forudsige med det samme, hvad konklusionen bliver, og hvis den indeholder to-tre andre personer, vil jeg også kunne forudsige det. Det er jo utrolig afhængigt af, hvem der kommer til at sidde i denne ekspertgruppe.

Til sidst vil jeg lige sige, at hovedargumentet for at sige nej til forslaget er, at det er en glidebane. Hvem er kvalificeret til at skulle have heroinen? Hvor står det henne? Skal man være 6 eller 8 eller 10 eller 12 år? Skal man være aids-ramt? Hvilke andre sygdomme skal man have? Det er den mekanisme, som skal afgrænse, jeg er dybt, dybt betænkelig ved. Har man først sagt ja til 100 eller 200, så bliver det 400, så bliver det det 800, så bliver det 1.000 osv., og vi skal ikke have en masse narkomaner, der bare får heroin.

Jeg må sige til regering og minister: Det her er noget bras! Jeg synes, det er rigtig dårligt med endnu en ekspertgruppe, for det er dobbeltadministration og ekstraudgifter for det offentlige.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Hr. Jørgen Winther er formentlig fagligt organiseret, som gode Venstremænd jo er. Den Almindelige Danske Lægeforening udsendte en Rit-zau-meddelelse her kl. 12.31, og jeg citerer:

»Den måde, hvorpå samfundet for øjeblikket ikke er i stand til at gøre noget for de hårdst belastede, skaber en gruppe, der har ekstremt elendige livsvilkår, høj kriminalitet og høj dødelighed,« skriver Lægeforeningens formand, Jesper Poulsen, i sin leder i Ugeskrift for Læger. Han påpeger, at der er brug for et holdningsskift og en erkendelse af, at fokus i behandlingen af narkomaner skal drejes mod reduktion af skaderne i stedet for stoffrihed.

Jeg synes, der er noget interessant ved at nedsætte en faglig gruppe, der, så vidt jeg kan se af udspillet, kommer til at indeholde tre læger, nemlig én fra embedslægeinstitutionen plus to andre. Jeg vil spørge, hvordan det kan være, at de læger er nået frem til det resultat. Har de ikke gode faglige begrundelser for det?

Så må jeg sige, at det må være dejligt at være afgået minister; tænk, så megen ros man får på et tidspunkt. Sådan husker jeg nu ikke debatten